

de contribuția pe care sănătatea fizică o poate aduce sănătății spirituale.

În timp ce creștinii resping accentul exagerat pe care lumea îl pune pe frumusețe și senzualitate, ei încep să aibă însă o atitudine tot mai pozitivă față de îngrijirea trupului. De asemenea, ei văd o corelație între farmecul fizic și sănătate.

Învățătura creștină cu privire la trup vede în exercițiul fizic și în sănătatea trupului o reflectare directă a pasajului din 1 Corinteni 6:19 și 20.

Întrebarea 9

Care sînt cîteva modalități prin care Biserica poate fi de folos în înlăturarea orbirii spirituale a unei culturi obsedate de aspectul trupului omenesc, așa încît oamenii să învețe să se închine lui Dumnezeu și nu lor înșiși?

(Răspuns) Biserica poate să-i învețe pe oameni prin exemplul ei. Creștinii sînt chemați să dea dovadă de un echilibru corect între grija pe care o acordă trupurilor lor (prin exercițiu și o trăire disciplinată) și participarea la activități spirituale. De asemenea, Biserica are mandatul biblic de a se pronunța împotriva acelor lucruri din societate care exploatează și degradează ființele umane.

Totuși, cea mai eficientă modalitate prin care Biserica poate să reziste atitudinilor și comportamentului hedonist este aceea de a proclama Vestea Bună a mîntuirii în Isus Cristos. Întîlnirea cu Cristos schimbă perspectivele și atitudinile oamenilor și îi eliberează pe cei care sînt sclavii propriilor lor dorințe.

C. Aplicație

Hotărîți împreună ca în această săptămînă să vă rugați unii pentru alții. Îndeamnă-i pe elevi ca în următoarele cîteva zile să facă inventarul umblării lor cu Domnul, oprindu-se, în mod special, asupra acelor ispite care îi hărțuiesc pe plan senzual.

Cere-i fiecărui elev să se gîndească la o persoană care este confruntată cu unul dintre păcatele cărnii menționate de Pavel în 1 Corinteni 6. Cere-i fiecăruia să accepte să se roage pentru persoana respectivă în fiecare zi a săptămînii care vine.

Cere-le elevilor să se roage pentru propria lor biserică și pentru felul în care aceasta le slujește celor în nevoie. Adu-le aminte că noi toți umblăm prin credință, prin har; nici unul dintre noi nu sîntem scutiți de ispite.

D. Rugăciune

Îți mulțumim, Doamne, pentru că ai făcut posibil ca noi să cunoaștem ce înseamnă eliberarea de păcatele cărnii. Dar ajută-ne să fim în permanență vigilenți la ispite și ademeniri. Numai dacă ne punem încrederea și siguranța în Tine vom putea rămîne în picioare. Ne rugăm cu credință. În numele Domnului Isus. Amin.

E. De ținut minte

Imoralitatea sexuală îl afectează nu numai pe individ, ci afectează și Trupul lui Cristos.

LECȚIA 8

Conflictul dintre Biserică și cultură

Textul lecției: 1 Corinteni 10:6-14, 31; 11:1

Contextul biblic al lecției: 1 Corinteni 8:1-11:1

1 Corinteni 10:6-14, 31

6. Și aceste lucruri s-au întîmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.

7. Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănînce și să bea; și s-au sculat să joace“.

8. Să nu curvim cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.

9. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi.

10. Să nu cîrțiți cum au cîrtit unii din ei, care au fost nimiciți de Nemicitorul.

11. Aceste lucruri li s-au întîmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfîrșiturile veacurilor.

12. Astfel dar, cine crede că stă în picioare, să ia seama să nu cadă.

13. Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre; ci împreună cu ispita a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.

14. De aceea, preaiubiții mei, fugiți de închinarea la idoli.

31. Deci, fie că mîncăți, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu.

1 Corinteni 11:1

1. Călcați pe urmele mele, întrucît și eu calc pe urmele lui Cristos.

VERSETUL DE AUR: „Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul spre slava lui Dumnezeu“ (1 Corinteni 10:31).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Dreptul meu și binele aproapelui meu, 1 Corinteni 8:1-13.
- M. Sprijinirea slujitorilor lui Dumnezeu, 1 Corinteni 9:1-15.
- M. Marea preocupare a lui Pavel, 1 Corinteni 9:19-23.
- J. Poți avea încredere în Dumnezeu, 1 Corinteni 10:1-13.
- V. Un motiv demn de luat în seamă, 1 Corinteni 10:23-11:1.
- S. Isus și obiceiurile religioase, Luca 6:1-11.
- D. Ce dăunează omului, Marcu 7:14-23.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii tăi să se folosească de resursele pe care le au pentru a combate ispitele.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult
- C. Ilustrație introductivă
- I. Pericole pentru poporul lui Dumnezeu (1 Corinteni 10:6-10)
- II. Resurse pentru poporul lui Dumnezeu (1 Corinteni 10:11-13)
- III. Îndrumări pentru poporul lui Dumnezeu (1 Corinteni 10:14, 31; 11:1)

Concluzie

- A. Cum recunoaștem caracterul lumesc
- B. Să rezistăm influențelor lumesti
- C. Aplicație
- D. Rugăciune
- E. De ținut minte

Introducere

A. Să înțelegem Biblia

Credincioșii care alcătuiau biserica din Corint trăiau într-o cultură foarte coruptă. Orașul era renumit pentru idolatria și imoralitatea lui. Corintul a fost plin de temple în care aveau loc ceremonii bine puse la punct de închinare unor dumnezei falși. Închinarea la aceste zeități nu avea nimic solemn în ea. Se comiteau toate imoralitățile imaginabile.

Acesta a fost climatul în care Pavel a locuit și a predicat Evanghelia timp de aproape doi ani (Faptele 18:11), și ca rezultat al acestei lucrări s-au pus bazele unei biserici. Pavel a muncit din greu ca să-i înrădăcineze pe noii

creștini în Cuvântul lui Dumnezeu, dar ei au avut totuși multe probleme.

Una dintre cele mai dificile probleme a fost cauzată de idolatria care se răspîndea tot mai mult în Corint și de influența ei asupra noilor credincioși. Era un lucru obișnuit ca idolilor păgîni să le fie jertfite animale, dar numai o mică parte din carne era consumată. Partea rămasă era vîndută în piață sau servită la ospete și la nunți. Mulți dintre noii creștini considerau că această carne este „întinată“ prin asocierea ei cu idolatria. Ei aveau probleme de conștiință cînd mergeau să cumpere carne și cînd erau invitați la mese unde se servea carne „închinată idolilor“.

Pavel a încercat să dea cîteva îndrumări bisericii din Corint, asupra modului în care trebuia să lupte împotriva influenței corupte a culturii în care trăia.

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

Mulți dintre creștinii mai în vîrstă ne atrag atenția asupra declinului vizibil al standardelor morale și al respectului față de autoritate. Ei își amintesc de anii de demult, cînd se pare că oamenii respectau obișnuitele „norme de decență“ și cînd nu exista atîta răzvrătire împotriva celor care ocupă poziții de autoritate. Din punctul lor de vedere, cultura noastră este mai decăzută astăzi decît a fost vreodată.

Este aproape imposibil de determinat dacă într-adevăr așa stau lucrurile. Mijloacele de comunicare în masă au făcut ca lumea noastră să fie mai mică și ne-au făcut mai conștienți de societatea din jurul nostru. Noi sîntem expuși la mai multe exemple de corupție și rele sociale. Așadar, noi ne simțim bombardati de păcătoșenia influențelor necreștine. Dar aceste influențe au existat întotdeauna.

Biblia ne cheamă să ne izolăm de căile rele ale lumii (2 Corinteni 6:17). Aceasta înseamnă că există tensiune între lumea creștină și lumea necredincioșilor. De fapt, cu cît luăm mai în serios umblarea noastră creștină, cu atît mai expuși sîntem la reacțiile ostile din partea necredincioșilor. Ascultarea noastră de Cristos devine o judecată a păcatelor lor.

Noi nu putem să privim înapoi și să tînjim după zilele de odinioară cînd era ușor să fii „moral“. Dimpotrivă, ca niște credincioși înțelepți, noi trebuie să discernem ispitele care ne pot înstrăina de Dumnezeu. Apoi trebuie să acționăm și să rezistăm influențelor care ne pot corupe.

C. Ilustrație introductivă

Întrebă-i pe elevii tăi: „Care este lucrul care vă ispitește să nu-L iubiți și să nu-L ascultați pe Cristos?“ S-ar putea ca unele răspunsuri să fie: dorința de a avansa profesional, îngrijorarea cu privire la problemele financiare, televizorul, furia împotriva celor nedrepti.

Cere-i unui membru din clasă să citească următoarea relatare:

Tînărul i-a impresionat aproape pe toți. Adulții din clasă i-au admirat talentul muzical și elocvența, talente pe care le folosea în serviciile de duminică. De asemenea, el era conducătorul organizației de tineret. Toată lumea se uita la el ca la un tînăr promițător.

Cînd s-a dus la o facultate creștină nu prea departe de casă, cei din biserică au fost mulțumiți. Vedeau în el un viitor misionar, sau un pastor, sau un lider creștin dinamic. Au existat indicii de profundă dedicare din partea lui.

După terminarea facultății, el a colindat lumea cu un grup muzical creștin, cîntînd și depunînd mărturie personală în fața a mii de oameni. Avea de gînd să facă seminarul, dar ca să cîștige banii care-i trebuiau, s-a angajat pentru un an sau doi.

Și la serviciu s-a bucurat de succes. Șeful lui l-a promovat și i-a mărit salariul. Au urmat curînd o mașină nouă și haine după ultima modă, iar seminarul a trecut pe o treaptă mai joasă de prioritate.

Desigur, el se amăgea spunîndu-și că toate aceste lucruri sînt temporare. El a făcut ceea ce orice tînăr adult ar fi făcut. Dar curînd el a fost atît de ocupat cu acele lucruri, încît însăși biserica a devenit un inconvenient. La început, îl muștra conștiința cînd lipsea de la anumite servicii religioase, dar curînd a trecut de această fază. La urma urmei, el putea citi Biblia și se putea ruga și de unul singur. Dar apoi, era prea obosit seara... și curînd viața lui de părăsire cu Dumnezeu s-a dus.

Unii membri ai bisericii au încercat să-l avertizeze, dar el i-a calificat drept tradiționaliști care trăiesc în virtutea rutinei, lucru care lui nu i se potrivea. Se părea că viața lui spirituală se interioriza tot mai mult, era tot mai personală. Dar lucrurile nu stăteau tocmai așa.

Poate că mai tîrziu își va da seama de greșeala lui. Dar acum, el era victima influențelor lumesti care l-au corupt — o corupere atît de inocentă în faza ei inițială, și atît de ucigătoare la sfîrșit.

Ce putem să facem ca să-i ajutăm pe tineri să-și dea seama de pericolele lucrurilor din lume? În această fază a lecției nu poți explora în întregime acest subiect, dar ajută-i pe elevii tăi să se gîndească la modalități de a combate influențele subtile ale lumii.

I. Pericole pentru poporul lui Dumnezeu (1 Corinteni 10:6-10)

În capitolul 8 din 1 Corinteni, Pavel a început să discute o problemă serioasă cu care erau confrunțați credincioșii din Corint și a continuat discuția în capitolul 10. Închinarea la idoli și cumpărarea de carne închinată idolilor au fost practici obișnuite ale Corintului antic. Noii

credincioși nu puteau să scape de prezența idolatriei care se răspîndea pretutindeni. Unii aveau remușcări cînd mîncau din carnea jertfită idolilor. Din punctul lor de vedere, carnea era întinată. Alții se considerau superiori din punct de vedere spiritual, deoarece ei puteau mîncă această carne fără să-și facă vreo problemă. Pentru ei, idoli erau doar idoli. Carnea era tot carne, indiferent ce se făcea cu ea în timpul serviciilor de închinare la idoli.

De asemenea, unii credincioși nu puteau să renunțe atît de ușor la închinarea la idoli și la practicile religioase ale vieții lor de mai înainte. Ei nu au vrut să-i jignească pe membrii familiei și le-a fost teamă să nu fie respinși de prietenii lor necreștini. Poate că unii au crezut într-adevăr că zeii păgîni sînt adevărați și că ar putea avea neplăceri dacă nu se închină idolilor.

În învățăturile sale, Pavel le-a arătat că idoli nu erau decît niște obiecte fizice. Nu exista nici o zeităte adevărată legată de ele, și era un nonsens să li se aducă omagiu (1 Corinteni 8:4). Există un singur Dumnezeu și un singur Domn, Fiul lui Dumnezeu, Isus Cristos (v. 6).

Apoi, Pavel le-a arătat un alt principiu: Dragostea pentru alți credincioși trebuie să guverneze deciziile noastre personale (10:23). Noi trebuie să fim gata să punem deoparte propria noastră libertate din pricina unui frate creștin sau a unei surori creștine, care pot fi jigniți de acțiunile noastre (8:9). Pavel a aplicat acest principiu practicii de a consuma carnea jertfită idolilor. Carnea în sine nu a fost contaminată, dar pentru că existau credincioși care erau deranjați de această carne, Pavel l-a sfătuit să se rețină și să nu mănînce. El a fost preocupat de bunăstarea spirituală a tuturor credincioșilor corinteni.

Pavel mai era preocupat și de mîndria spirituală pe care a remarcat-o la unii dintre credincioșii corinteni. Ei au tratat subiectul idolatriei prea superficial. Se pare că ei nu țineau seama de pericolele care existau în influențele rele din jurul lor.

Pavel le-a îndreptat atenția spre istoria poporului Israel, ca să le arate ce se poate întîmpla cînd poporul lui Dumnezeu nu ia măsuri drastice împotriva păcatului și idolatriei. Israeliiți s-au îndepărtat de Dumnezeu, prin faptul că au cedat în fața dorințelor rele și au devenit închinători la idoli, ca și națiunile păgîne din jurul lor (1 Corinteni 10:6, 7). Pavel s-a gîndit la timpul cînd poporul și-a făcut un vițel de aur în timp ce Moise era pe muntele Sinai (Exodul 32).

Ca și în Corint, idolatria lui Israel a fost aproape întotdeauna însoțită de imoralitate sexuală. Răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu a dus la răzvrătire împotriva standardelor pe care El le-a prescris pentru relațiile dintre oameni. Așa era situația și în biserica din Corint, unde un incest a fost tolerat fățiș de membrii bisericii (1 Corinteni 5:1, 2).

Întrebarea 1

În ce fel a fost istoria poporului Israel o lecție practică pentru creștinii din Corint?

(Răspuns) Pavel a vrut să le arate corintenilor că la fel cum corupția morală și spirituală a dus la căderea lui Israel, ea poate să ducă și la căderea corintenilor. Dumnezeu nu tolerează păcatul care persistă în mijlocul poporului său. Credincioșii din Corint nu-și pot permite să se complacă în păcat.

Întrebarea 2

În ce fel a „ispitit“ poporul Israel pe Dumnezeu?

(Răspuns) Cuvântul „a ispiti“ din versetul 9 înseamnă să-L încerci pe Domnul, să-I pui răbdarea la încercare. Israel a făcut acest lucru în permanență (Numeri 14:22; Psalmul 95:9). Ei au călcat în mod voit Legea lui Dumnezeu, ca să vadă care va fi reacția Lui. Ei au mers pînă acolo încît au vorbit împotriva lui Dumnezeu, punînd la îndoială capacitatea Lui de a le purta de grijă și de a-i conduce prin deșert (Numeri 21:5, 6). Dumnezeu i-a pedepsit pentru această sfidare, trimițînd șerpi ca să-i distrugă.

Pavel a trasat o paralelă între răzvrătirea lui Israel și felul în care corintenii abuzau de libertatea lor creștină. Unii corineni se ocupau cu activități idolatre și refuzau să ia în serios standardele stricte impuse de Dumnezeu împotriva tuturor formelor de idolatrie.

II. Resurse pentru poporul lui Dumnezeu (1 Corinteni 10:11-13)

După ce a prezentat mai multe avertismente din Vechiul Testament, Pavel a arătat implicațiile pe care aceste avertismente le au pentru credincioșii din Corint. Evenimentele din istoria lui Israel sînt foarte semnificative pentru Biserică. Ele scot în evidență cîteva adevăruri fundamentale despre atitudinile și acțiunile lui Dumnezeu față de poporul Său. Ele mai arată și ce se întîmplă cînd poporul lui Dumnezeu nu ascultă.

Pavel a arătat că toți credincioșii în Cristos au de învățat mult din Vechiul Testament. Referindu-se la corinteni ca la unii „peste care au venit sfinșiturile veacurilor“ (1 Corinteni 10:11), el se gîndea la toți cei care trăiesc după moartea și învierea lui Cristos. În Isus a început faza finală a lucrării de răscumpărare făcută de Dumnezeu. De aceea Pavel și alți scriitori ai Noului Testament au vorbit despre timpurile din urmă și despre zilele din urmă, înțelegînd prin aceste expresii timpul de după Isus Cristos care este și timpul de încheiere a istoriei umane (2 Timotei 3:1; Iacov 5:3; 1 Petru 1:5; 2 Petru 3:3; 1 Ioan 2:18).

Istoria lui Israel, așa cum este ea consemnată în Vechiul Testament, ne aparține și continuă să ne avertizeze de apostazia și de influența idolatriei.

În 1 Corinteni 10:12, Pavel și-a expus concluzia într-un mod tăios. „Nu tratați cu ușurință statutul vostru spiritual,“ i-a avertizat Pavel (vezi Rom. 11:20, 21). „Să nu credeți că voi nu sînteți vulnerabili la păcat sau la necredință.“ Pavel se referea la anumiți creștini din Corint care au crezut că, din cauza unor cunoștințe spirituale deosebite pe care le-au obținut în virtutea mîntuirii, ei erau imuni la ispitele cărnii. Ei se mîndreau cu superioritatea lor spirituală închipuită, care le-a permis să mănînce carne jertfă idolilor.

Avertismentul lui Pavel nu este o reflectare asupra credincioșiei lui Dumnezeu, care rămîne neschimbată și pe care ne putem baza întotdeauna. Dar credincioșia noastră este slabă și se prăbușește ușor. De aceea trebuie să fim în permanență preocupați de sănătatea noastră spirituală și să facem tot ceea ce este necesar ca s-o păstrăm.

Împreună cu avertismentul, Pavel le-a oferit și consolare că Dumnezeu este credincios (1 Corinteni 10:13). Starea spirituală a tuturor oamenilor este amenințată de aceleași lucruri, și ele pot fi învinse cu ajutorul lui Dumnezeu.

Cuvîntul „ispită“ are două înțelesuri. Un înțeles se referă la situațiile dificile prin care Dumnezeu testează dependența noastră de El. Celălalt înțeles se referă la ademenirea înspre păcat. Deoarece contextul acestui verset se referă la problema caracterului lumesc printre creștini, după toate probabilitățile Pavel a intenționat să redea cel de-al doilea sens al cuvîntului. Noi toți sîntem confrunțați cu aceleași dorințe omenești după satisfacere, plăcere și putere. Noi toți sîntem înclinați să ne răzvrătim împotriva autorității lui Dumnezeu și să ne afirmăm propria noastră independență.

Întrebarea 3

În ce fel ne pune Dumnezeu la îndemîină o cale de a ieși din ispită?

(Răspuns) Pentru corinteni, idolatria a fost una dintre ispitele cu care erau confrunțați în fiecare zi. Pentru a scăpa de această ispită era necesar ca ei să înceteze să mai participe la sărbătorile păgîne (v. 14). Îndrumările pe care le-a dat Pavel cu privire la consumarea cărnii jertfite idolilor au avut menirea să-i ajute pe corinteni să facă față problemelor legate de idolatrie (8:7-13).

Scopul unei ieșiri din ispită este acela de a-i întări pe credincioși, așa încît data următoare aceștia să fie în stare să învingă ispita (10:13). În măsura în care căpătăm putere să trăim în sfințenie în mijlocul unui mediu păgîn, puterea noastră de a rezista ispitei este sporită (1 Petru 1:6, 7).

Dumnezeu nu-și scoate copiii afară din lume ca să-i așeze într-o seră în care să fie scutiți de rău (2 Petru 2:7-9). Dimpotrivă, El le dă putere să se păstreze curați în contactul lor cu lumea și să influențeze acea lume cu dragostea lui Cristos care-i curățește.

Întrebarea 4

Cum pot cuvintele din 1 Corinteni 10:13 să-l încurajeze pe un creștin care nu se poate lăsa de un obicei rău?

(Răspuns) Credincioșii pot găsi mângâiere în acest verset. Putem să contăm pe Dumnezeu că El ne ajută să luptăm împotriva ispitelor care ne înconjoară. Dar dacă continuăm să cădem în fața aceleiași ispite, începem să disperăm, și sentimentul nostru de vinovăție crește. Cel mai bine este să ne bazăm și mai mult pe acest verset. Dumnezeu este credincios. El va continua să ne ierte dacă ne pocăim (1 Ioan 1:9). El ne arată calea de scăpare. El răspunde rugăciunilor disperate ale credincioșilor care au nevoie de putere pentru a rezista ispitei. Dacă într-adevăr vrem să biruim ispita, Dumnezeu va fi întotdeauna prezent să ne ajute.

III. Îndrumări pentru poporul lui Dumnezeu (1 Corinteni 10:14, 31; 11:1)

Sfatul pastoral al lui Pavel a fost rostit pe un ton mai blând. Corinteni, deși năpăstuiți de multe probleme, îi erau dragi lui Pavel. El i-a numit „preaiubiți“. El era îngrijorat de starea lor spirituală, pentru că ei erau atât de vulnerabili la influențele lumesti.

Așadar, unul dintre cele mai importante îndemnuri pe care li le-a dat Pavel a fost ca ei să stea departe de idolatrie (v. 14). Cei ale căror conștiințe erau neliniștite de carnea oferită idolilor trebuiau să se abțină. Cei a căror mândrie i-a ispitit să mănince acea carne, fără să țină cont de sentimentele altor creștini, trebuiau să se abțină de asemenea. Caracterul lumesc trebuia să fie ținut la distanță, ca să nu polueze biserica.

O CHESTIUNE DE LOIALITATE. Închinarea la idoli Îl privează pe Dumnezeu de gloria care Îi aparține. Dacă Isus este Domnul, atunci nu mai există loc pentru vreo altă zeitate. Pavel a vrut ca cei din Corint să înțeleagă categoric acest lucru. În 1 Corinteni 10:14, el a spus: „Fugiți de închinarea la idoli“. În mod sigur, acest lucru înseamnă: „Nu vă faceți părtași închinării la idoli“.

Aceasta este o chestiune de loialitate. Îi aparții tu lui Cristos, sau îi aparții unei alte zeități? În cele din urmă, credinciosul trebuie să facă alegerea și să adopte o poziție. Pentru unii, acest lucru nu va fi ușor. Ei se vor clătina, dar Dumnezeu este credincios.

Pavel a pronunțat cu multă hotărâre un important principiu biblic: Devotamentul față de Cristos, ca și Domn, este radical și total. Nimeni nu poate concura sau coexista cu El pe planul sentimentelor noastre. El trebuie să fie cel dintâi în toate lucrurile (Coloseni 1:18).

Mulți creștini din secolul al douăzecilea trebuie să ia seama la avertismentele lui Pavel. Ei pot deveni sofisticăți în credința lor și pot

crede că răul, în anumite forme, nu poate să-i afecteze. Ei pot trata cu ușurință pericolele legate de belșug, de activitățile pe care și le pot permite fiindcă au bani sau de visurile de succes pe care le poate oferi lumea.

Pavel i-a chemat să facă niște alegeri dificile. Ca să-I aparțină lui Cristos, corinteni trebuiau să ia poziție împotriva unor aspecte ale societății și culturii lor și să refuze să sprijinească asemenea aspecte (2 Corinteni 6:14-18).

În 1 Corinteni 10:31 Pavel a sugerat o altă modalitate de a supraviețui într-o cultură coruptă: Acționează într-un fel care Îl glorifică pe Dumnezeu, chiar și în cele mai mărunte lucruri ale vieții. Tot ceea ce facem poate să-I aducă onoare Domnului. Acesta este un principiu larg care guvernează tot comportamentul uman (Coloseni 3:17).

Pavel s-a dat exemplu pe sine (1 Corinteni 11:1). În afirmația pe care a făcut-o, el nu a dat dovadă de mândrie. Pavel a imitat în mod conștient felul de viață al lui Isus și i-a rugat insistent pe corinteni să facă același lucru. În ce fel a imitat el felul de viață al lui Cristos? Pavel și-a însușit rolul de slujitor (Filipeni 2:5-8). El a pus nevoile fraților săi și ale surorilor sale de credință înaintea nevoilor proprii, pînă acolo încît a fost gata să renunțe la plăcerile personale de care avea dreptul să se bucure.

Preocuparea lui copleșitoare a fost să proclame Evanghelia. El a vrut ca și alții să audă și să creadă, și astfel el a fost hotărît să acționeze într-un mod care va contribui la răspîndirea acestui mesaj (1 Corinteni 10:33). Era în joc credibilitatea Evangheliei. El a știut că necurăția din biserică poate submina în mod serios mărturia Evangheliei. El nu voia ca necredincioșii să fie ofenșați în așa măsură încît să nu mai accepte mesajul mîntuirii (v. 32).

Corinteni au fost chemați să i se alătore lui Pavel și să devină ca și Cristos într-o societate fără Cristos.

Întrebarea 5

Cum putem să știm că Dumnezeu este glorificat prin acțiunile noastre?

(Răspuns) În mod sigur, a-L glorifica pe Dumnezeu înseamnă mai mult decît a ne exprima public recunoștința față de El. Dumnezeu nu are nevoie de un „ropot de aplauze“. Dimpotrivă, Dumnezeu este glorificat atunci cînd voia Lui este împlinită. Biblia ne face cunoscută voia Lui. Dumnezeu dorește ca toți oamenii să ajungă să creadă în Cristos (2 Petru 3:9). Acțiunile noastre îi îndreaptă pe oameni spre Cristos? Reflectă ele felul de viață al lui Cristos (Galateni 2:20)?

Dumnezeu îi poartă de grijă celui sărac, celui asuprit, celui pierdut (Matei 25:34-36). Facem și noi același lucru?

Cineva a făcut observația că motivul pentru care Biserica nu a invadat lumea este că lumea a invadat Biserica. Compromisurile dinăuntru

Bisericii au slăbit capacitatea ei de a-și duce la îndeplinire misiunea. Mărturia ei în fața lumii a fost subminată din cauza participării ei la activități lumești și din cauza adoptării unor modalități lumești de gândire. Cum poate fi depășită această situație? Noi trebuie să abordăm acest subiect la nivelul individului.

Concluzie

A. Cum recunoaștem caracterul lumesc

Pentru mulți creștini, caracter lumesc înseamnă doar anumite tipuri de comportament: fumatul, consumarea băuturilor alcoolice, vizionarea unor filme cu caracter nesănătos. Ei cred că, datorită faptului că aceste lucruri sînt comise de „păcătoșii lumești“, ei trebuie să le evite, atît pe ele cît și pe cei ce le fac.

Greșeala lor este de a limita „caracterul lumesc“ doar la aceste lucruri. De asemenea, este foarte ușor pentru unii creștini să presupună că dacă se abțin de la anumite lucruri, ei au ajuns la un înalt nivel de maturitate spirituală. Făcînd așa, ei pot să treacă cu vederea multe alte păcate, în special păcatele de atitudine, cum ar fi lăcomia, furia, gelozia, rasismul și mîndria.

Trebuie să avem o concepție mai largă despre caracterul lumesc. Să fii lumesc înseamnă să prețuiești orice lucru mai mult decît pe Dumnezeu. Înșuși, să cauți în această lume un lucru cu atîta pasiune încît Dumnezeu să fie pus în umbră. Desigur, această atitudine este caracteristică necredincioșilor. Dar ea îi caracterizează și pe creștinii a căror dragoste pentru Cristos s-a răcit (Apocalipsa 2:4) și care s-au îndepărtat de El, preocupați fiind de lucruri pămîntești. Unul dintre colaboratorii misionari ai lui Pavel, Dima, pentru niște plăceri lumești a renunțat să mai slujească împreună cu Pavel (2 Timotei 4:10). El a iubit lumea aceasta.

Întrebarea 6

Care sînt cîteva semne ale caracterului lumesc din viața unui credincios?

(Răspuns) „Dacă Dumnezeu mi-ar cere să renunț la un lucru ce-mi aparține sau la un lucru pe care-l fac pentru El, aș fi eu gata să renunț?“

Gîndește-te cînd îți pui această întrebare, la casa ta, la mașina ta, la serviciul tău, la prestigiul tău, la talentele tale, ba chiar la cei dragi. Răspunsul tău poate să-ți indice domeniile din viața ta în care ești vulnerabil.

Există și alte modalități prin care poți să identifici o atitudine lumească. Această atitudine va fi întotdeauna opusul a ceea ce Duhul Sfînt vrea să facem. În Galateni, Pavel a contrastat faptele firii pămîntești cu roada Duhului (Galateni 5:19-23). Faptele firii pămîntești sînt lucruri cum ar fi adulterul, relațiile sexuale înainte de căsătorie, idolatria, ura, mînia și

ereziile. Aceste lucruri nu trebuie să facă parte din viața credinciosului.

În cele din urmă, caracterul lumesc este un mod de gândire. El pătrunde pînă acolo încît afectează perspectiva noastră asupra lumii în care trăim. Cînd nu gîndim ca și Cristos, ci gîndim ca și lumea, noi sîntem lumești. Din punctul de vedere al lui Pavel, aceasta era diferența dintre a avea „duhul lumii“ și a avea „gîndul lui Cristos“ (1 Corinteni 2:12, 16). Creștinul care își întemeiază sistemul de gândire pe Biblie nu privește la lume în felul în care privește un necredincios.

CE ÎNSEAMNĂ SĂ NE LIPIM DE LUCRURILE LUMII. „Noi sîntem din lume și ca lumea atunci cînd împărtășim valorile lumii — atunci cînd punem preț prea mare pe plăcerile fizice, cînd facem colecție de haine frumoase, case frumoase, mașini și alte lucruri — și, mai presus de toate, cînd sîntem mînați de dorința de a-i depăși pe alții și a-i face să ne admire. Noi sîntem lumești atunci cînd avem poftă carnale, cînd ne zbatem după avuție și trăim pentru ea și atunci cînd ne ridicăm capetele mîndre deasupra altora. Înțelegeți, vă rog, că eu nu sînt împotriva plăcerii sau a avuției sau a dorinței de a excela. *Eu sînt împotriva alipirii noastre de ele.* Distincția este importantă, iar noi trebuie să ne cercetăm inimile într-un spirit de onestitate după voia lui Dumnezeu...”

Noi sîntem ca și lumea atunci cînd, în alergarea noastră după case mai frumoase și după haine mai la modă, concurăm, ori cu lumea, ori cu frații de credință. Noi sîntem din lume cînd, ca și organizații creștine, adoptăm principiile de organizare și tehnicile de promovare caracteristice lumii. Noi sîntem din lume ori de cîte ori obiectăm la lucrurile mărunte și trecem cu vederea lucrurile mari“ (John White, *Flirting with the World — Flirtul cu lumea*, p. 147-148).

Întrebarea 7

În ce fel este gîndirea noastră influențată de valorile lumii?

(Răspuns) În fiecare cultură există valori și obiceiuri care sînt potrivnice învățăturilor Bibliei. Mai există și valori și obiceiuri care nu par a fi în conflict cu Scriptura, dar care, fără îndoială, îi pot duce pe credincioși la rătăcire.

De exemplu, snobismul și mîndria pot să ia locul dragostei frățești și al umilinței, iar creștinii pot ajunge să facă aceeași diferențiere între oameni pe care o fac necreștinii.

Ca să se ferească de aceste influențe subtile, creștinul trebuie să studieze cu seriozitate Cuvîntul lui Dumnezeu, să analizeze persoana și lucrarea lui Cristos și să învețe căile lui Dumnezeu și modul în care El a acționat în istorie. Numai atunci va fi în stare credinciosul să gîndească într-un fel creștinesc și să se împotrivească influențelor corupte.

B. Să rezistăm influențelor lumești

Îndemnrurile pe care le dă Pavel corintenilor cu privire la influențele unei culturi idolatre sînt valabile și astăzi, pentru că și noi sîntem confrunțați cu mulți idoli. Bisericele de astăzi sînt ispitite de idolul succesului material, de idolul mulțimilor uriașe și al ovațiilor lumești și de idolul unei religii respectabile. Acești idoli pot să-i ademenească pe credincioși, atrăgîndu-i în compromisuri nefericite care storc vloga spirituală a bisericii.

Întrebarea 8

Cum ar trebui să trateze o biserică atitudinile lumești ale membrilor ei?

(Răspuns) Aceasta este o chestiune de disciplină care ar trebui să fie aplicată cu delicatețe, dar și cu fermitate. Este necesar să se aibă întotdeauna în vedere reînnoirea spirituală. Predicarea învățăturilor sănătoase ale Bibliei îi va pune pe membrii bisericii față în față cu Cuvîntul lui Dumnezeu și cu standardele Lui sfinte. Rugăciunea trebuie să ocupe un loc de frunte pe agenda de lucru a tuturor credincioșilor. Ca să ajuți pe cineva să vadă în ce privință valorile lui încalcă Scripturile (de exemplu, într-un caz de bigotism), este nevoie poate de o serie de ședințe de consiliere spirituală sau, pur și simplu, de sfatul unui prieten de încredere.

C. Aplicație

Împarte clasa în grupuri de cîte trei persoane. Cere grupurilor să enumere cîteva domenii în care se simt slabi și susceptibili la ispitele societății din jurul lor.

Cere apoi grupurilor să găsească modalități concrete prin care să reziste fiecărei ispite. Încurajează-i pe membrii clasei să sugereze acțiuni pe care ei le pot întreprinde în săptămîna care urmează. Spune-le să-și aducă aminte și să se roage unul pentru altul, pe tot parcursul săptămînii.

D. Rugăciune

Domn al Bisericii, noi sîntem Trupul Tău. Dorim cu sinceritate să Te glorificăm. Păzește-ne de răul care încearcă să ne corupă. Ajută-ne să fugim de idolatrie. Ajută-ne să fim slujitorii Tăi într-o lume păcătoasă. Amin.

E. De ținut minte

Un credincios trebuie să fugă de ispitele unei culturi corupte.

LECȚIA 9**Perseverență în ciuda obstacolelor**

Textul lecției: 2 Corinteni 4:1-12

Contextul biblic al lecției: 2 Corinteni 3; 4; 11; Tit 1:5-9

2 Corinteni 4:1-12

1. De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală.

2. Ca unii care am lepădat meșteșugirile rușinoase și ascunse, nu umblăm cu vicleșug și nu stricăm Cuvîntul lui Dumnezeu. Ci, prin arătarea adevărului, ne facem vrednici să fim primiți de orice cuget omenesc, înaintea lui Dumnezeu.

3. Și dacă Evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sînt pe calea pierzării,

4. a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu.

5. Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine, ci pe Domnul Cristos Isus. Noi sîntem robii voștri pentru Isus.

6. Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric“, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.

7. Comoara aceasta o purtăm în niște vase de lut, pentru ca această putere nemaipomenită să fie de la Dumnezeu și nu de la noi.

8. Sîntem încolțiți în toate chipurile, dar nu la strîmtoare; în grea cumpănă, dar nu deznădăjduiți;

9. prigoniți, dar nu părăsiți; trîntiți jos, dar nu omorîți.

10. Purtăm întotdeauna cu noi, în trupul nostru, omorîrea Domnului Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru.

11. Căci noi cei vii totdeauna sîntem dați la moarte din pricina lui Isus, pentru ca și viața lui Isus să se arate în trupul nostru muritor.

12. Astfel că, în noi lucrează moartea, iar în voi viața.

VERSETUL DE AUR: „De aceea, fiindcă avem slujba aceasta, după îndurarea pe care am căpătat-o, noi nu cădem de oboseală“ (2 Corinteni 4:1).